

GLAS NARODA

List slovenakih delavcev v Ameriki.

Reentered as Second Class Matter September 25th 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

Tel: Chelsea 3-1242

No. 17 — Štev. ... — VOLUME LIII. — LETNIK LIII.

NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 24, 1945—SREDA, 24. JANUARJA, 1945

RUSI NA ODRI 136 milj do Berlina

Ruski tanki so včeraj dospeli do Odré na 37 milj dolgi fronti. Odra je zadnja obrambna črta na vzhodu in je oddaljena 16 milj od Vratislave v Šleziji. V Vzhodni Prusiji pa so Rusi stisnili odprtnino za beg nemških armad na 27 milj. Rusi so že osvojili eno tretjino Vzhodne Prusije in če se Nemci pravočasno ne umaknejo, jih bo zajetih okoli 200,000.

Rusi so tudi zavzeli veliko poljsko trdnjavo Bydogosz, ki varuje dostop do poljskega koridorja ob cesti, ki pelje v Gdańsk. Napredovali so tudi proti Koenigsbergu, glavnemu mestu Vzhodne Prusije in so od njega oddaljeni še 22 milj.

Nepotrjena poročila naznamajo, da so prve ruske straže virla v Poznanji, 136 milj vzhodno od Odre, ki veče Vratislavo s Hindenburgom, Gleiwitzen in Beuthenom. Iz Peitzerwita, 21 milj polevje od Odre, ki je bil včeraj zavzet, more ruska artilerija obstreljivati Berlin-Vratislava-Krakov železnicu ob zpadnem bregu Odre.

Soverovodno od Vratislave, je rdeča armada maršala Koneva vzhodno izmed dveh železnic, ki vežeta Vratislavo s Poznanjem.

Maršal Stalin je včeraj vstiril dnevnih poveljnih naznavnih veliko napredovanje v Vzhodno Prusijo in v Šlezijo.

Moskva poroča, da so Nemci dobili novo divizijo z južnega dela zapadne fronte v Šleziji, da brani največjo industrijsko nemško province.

V Vzhodni Prusiji pritisajo Rusi proti Baltiku, da odrežejo nemškoarmado v Vzhodni Prusiji.

Na poti ruskih armad so vžela nemška mesta, kot so Vratislava in Oppeln v Šleziji ter Koenigsberg in Elbing v Vzhodni Prusiji. Ravn tako so tudi v nevarnosti kraji Gleiwitz, Hindenburg, Benthen, Katowice in Dabrova, čijih rudnikov in tovarne izdelajo eno petino nemškega premoga in jekla.

Te kraje ogroža prva ukrajinska armada Koneva, ki je dospela do gorenja toku Odre in zavzela važna križišča Miličich, Bernstadt, Namslau, Karlsmarkt, Bischofstadt in pa Tost. Nemci so dolgo časa računali, da bodo postavili močno obrambno črto ob Odri, ki je

zadnja naravna ovira pred Berlinom.

Rdeča armada maršala Koneva je dospela do Odre med Vratislavom in Oppeln. Na tem mestu so Rusi 33 milj v nemški zemljii.

Z zavzetjem Karlsmarkta, 4 milje od Odre, so Rusi presekali zadnjo železnicu vzhodno od Odre, ki veče Vratislavo s Hindenburgom, Gleiwitzen in Beuthenom. Iz Peizerwita, 21 milj polevje od Odre, ki je bil včeraj zavzet, more ruska artilerija obstreljivati Berlin-Vratislava-Krakov železnicu ob zpadnem bregu Odre.

Soverovodno od Vratislave, je rdeča armada maršala Koneva s svojim naglim prodiranjem obšla močno poljsko trdnjavo Kalis, je zavzela Miličich in je presekala vzhodno izmed dveh železnic, ki vežeta Vratislavo s Poznanjem.

Maršal Stalin je včeraj vstiril dnevnih poveljnih naznavnih veliko napredovanje v Vzhodno Prusijo in v Šlezijo.

Druga beloruska armada maršala Rokosovskega, ki prodira po zmrznenih močvirjih, je odbila močne sovražne protinapade in en mornariški bataljon, ki je bil naglo poslan v bitko. Rokosovskejeva armada je zavzela Saalfeld, 27 milj od Baltika.

Rokosovskejeva armada skupno s prvo belorusko armado maršala Žukova na južnem bregu Visle, lahko obkolje močno nemško armado v predelu Torun-Bydgosze.

Severno od Rokosovskejeve armade tretja beloruska armada generala Černjajovskega naglo prodira od vzhoda proti Koenigsbergu. Ob Baltiku pa je Černjajovskejeva armada prekoračil reko Deime, zadnjo naravno oviro pred Koenigsbergom.

Kupite en "extra" bond ta teden!

Iz bojev na Filipinih

Prizor v pristanišču Manili, glavnem mestu Filipinov, kjer so ameriški aeroplani nedavno potopili mnogo japonskih ladij.

Sramota Tannenberga je sedaj oprana

Ko je bil v soboto zavzet Tannenberg, se spomnimo leta 1914, ko je bila ruska armada poražena in je imela 225.000 izgub.

Ruski general Paul Rennerkampf je v avgustu 1914 od severa vpadel v Vzhodno Prusijo, general Alkesander Samsonov pa z juga. Samsonov pa je napravil veliko napako, da si svojega levega krila ni zavaroval in ob koncu avgusta sta bila uničena dva ruska armada zbor, trije drugi pa so bili do polovice uničeni.

V sedanji vojni je tretja beloruska armada generala Černjajovskega vdarila v Vzhodno Prusijo od severa, druga beloruska armada maršala Rokosovskega pa z juga, toda prej sta si postavili močno skupno fronto na poljskih planjavah.

Ko so v avgustu 1914 — tedaj je bila vojna še mlada — Rusi ogrožali Vzhodno Prusijo in je za Nemce izgledalo zelo slablo, že cesar Viljem poklical starega feldmaršala Paula von Hindenburga, ki je poraz premenil v zmago.

Tannenberg, ki je majhno mesto, je postal grobno svetišče za nemške junkerje. Truplo feldmaršala Hindenburga leži v veliki grobnici, okoli nje pa leže trupla častnikov, ki so junaško padli na bojnom polju.

Leta 1914 je bila strategija dveh ruskih generalov naglo vdariti in obkoliti nemško armado v Vzhodni Prusiji. Severna armada generala Rennerkampa je najprej vdarila 17. avgusta in tri dni pozneje je zavzela Gumbinnen. 20. avgusta je pričel general Samsonov prodrijeti proti severu s petimi armadnimi zbori.

Amerikanci letalci strahovito razbijajo trupe in druga vozila nemške umikajoče se armade. Včeraj so jih razbili ali poškodovali 2500, v dveh dneh pa skoraj 7000.

Na južnem koncu ameriške sedme armade generala Patcha okoli Kolmarja in južno od Strassburga francoska prva armada zelo pritska na Nemce. Amerikanci so se umaknili s trikota, ki ga tvorita nemška in francoska armada zapadno od Karlsruhe. Amerikanci, so malo prej zadeli Nemcem zelo težke izgube, ko so skušali vdreti v severno Alzaško, toda so se morali umakniti v ugodnejše postojanke. Amerikanci

Paveliču se tresejo
hlače

Zagrebški list "Nova Hrvatska" je 17. decembra prisnel članek, ki pravi, da so po Zagrebu razširjene govorice, da bo Paveličeva vlada kmalu pobegnila v Nemčijo.

Po zagrebških učicah je mogoče slišati godrnjanje: "Stranšno je. Vlada bo pobegnila, nas pa bo pustila v godilji. Salonski železnični voz čaka na ministre. Vlak bo odpeljal nočjo ali pa najkasneje jutri."

Hrvaški propagandni minister dr. Ivo Bogdan pa zanikuje vsa takia poročila in pravi: "Naj se zgodi, kar hoče, Hrvatka je odločna v tem, da se z vsemi svojimi sredstvi upira boljevički nevarnosti in se bo borila ob strani Nemčih, da si saj kolikorkolik ohrani moč. Jeda podgane in miši in iz gomoljev dalj kuha juho. V Nemčiji je okoli 3 milijone francoskih vojnih ujetnikov in Francozi so zaradijih v velikih skrbeh, kajti od njih je odvisna bodočnost Francije. Poleg vojnih ujetnikov je še okoli 700,000 Francozov, ki so bili na privoljenje vichyske vlade odpeljani v Nemčijo na prisilno delo."

Veliko številno javnih vslužbencev

Zvezini urad za ljudsko šteje je ravnonočno izpisal, da imamo sedaj v Zjednjivih državah kar 6,503,000 civilnih vladnih vslužbencev, oziroma dajih je toliko bilo na plačilni listi koncem leta 1944. Od teh jih odpade 3,168,000 na vslužbenih državah, kakor tudi na countyje, mala in velika mesta, šolske zavode itd.

Zvezina vlada pa ima 373,500 civilnih vslužbencev, oziroma več, kadar vseh 48 državnih vlad skupaj. Prebivalstvo Zjednjivih držav šteje sedaj 138,100,874, kar znači, da v vsakih osem zaposlenih prebivalcev v Zjednjivih državah pride po eden javni vslužbenec, zgoraj navedenih zvezin, državnih in lokalnih uradov.

Brat kralja Aleksandra

Švedski list "Vecko-Journal" poroča, da je knez Džorđe, starejsi brat pokojnega jugoslovanskega kralja Aleksandra, sprejel jugoslovanske cete, ko so vkorakale v Beograd, z živežem in ejetjem.

List k temu še dodaja: "Živeli v popolni svobodi v svoji razbiti pri Dzalidovem. Nato pa je bilo razbito še njegovo

KUPITE EN "EXTRA" BOND DANESISO veliko grobno razstrelili.

BOJI NA LUZONU

Boji na Luzonu se nadaljujejo in se za Amerikance razvijajo ugodno. Šesta armada neprestano prodira proti Manila, ki je oddaljena še 51 zračnih milij in bo njen prva večja pridobitev veliko Clark letališče.

Strategija generala MacArthurja je, zavzeti Clark letališče in Manilo in dobro prometno zvezo po planjavah osrednjega Luzona, od koder bo prenesen vojno na Formozo in na Kitajsko.

FRANCOSKI UJETNIKI

Ker se baje nahaja najmanj 80 odstotkov poljske prestonice v razvalinah, napovedujejo poljski krogi v Londonu, da bo provizorična vlada iz Lublina prenesla svoj sedež najbrže v Prago, predmetje Varšave, ki leži na vzhodnem bregu Visle.

V primeru s strahotno poravnano Varšavo je Praga mnogo manj poškodovan. Dokler ne prestolnica sama vsaj nekoliko popravljena, prevladuje mnenje, da bi bila Praga mnogo bolj pripravna za sedež vlade.

Osvoboštve Varšave je postavila zamejno vlado predsednika Arciszewskega v Londonu pred njen najtežji problem. Njen obstoj je morda odvisen od tega, kako ga bo rešila. Poljski viri sami priznajo, da bodo ruske armade v svojem prodiranju proti zahodu naleteli na dele poljskega naroda, ki bodo mnogo bolj prijazni Rusom kot v vzhodnih krajih — kar pomeni, da bo lublinski režim, in z njim tudi Rusija, našel vedno več in trdnejše opore med prebivalstvom.

Druga točka, ki pomeni nove težave za poljsko vlado v izgnanstvu, je dejstvo, da se bo poljski podtalni pokret, ki je dozljaj še sledil navodilom iz Londona, brez vsakega dvoma razšel v onih predelih, ki pride pod rusko kontrolo.

Poljski krogi, ki so morda nekoliko pristranski, morda pa tudi ne, trde, da je nemogoče mislit, da bi podtalni pokret, katerega cilj so bile sabotaže in napadi na umikajoče se nemške armade, nadaljeval to svoje delovanje proti Rusom. Vlada v izgnanstvu Stanislawa Mikolaczyka je poslala velje podtalnemu pokretu, da mora sodelovati z Rdečo armado, kjerkoli in kadarkoli le mogoče. Odkar je dobil vlado v roke Arciszewski to povelje ni bilo na novo potrjeno ali naglašeno.

Nemci odnesli Hindenburgovo truplo

Predno so Nemci odšli iz Tannenberga, so odpeljali v notranjost Nemčije truplo feldmaršala Paula von Hindenburga in njegove žene, nato pa

naglašeno.

Amerikanci zavzeli St. Vith

Amerikanci so na severu zavzeli skoro že vse nemške pridobitve v von Rundstedtovi ofenzivi; le pet milij je še v nemških rokah. Na fronti sedine armade pa so Nemci nepričakovano vdarili s šestimi divizijami in Amerikanci so izgubili nekaj ozemlja v Maginotovi črti severno od Strassburga.

van samo še en most čez Rečem. Vse druge mostove so ponovno med Kolon in Koblenz rušili zavezniški aeroplani.

POLJAKI SE VRAČAJO V VARŠAVO

Nad 100,000 mož, žena in otrok prehaja čez zamrznjeno Vislo iz Prage v Varšavo, kjer razkopujejo razvaline, da najdejo podstne žrtve. In mogoče bodo našli še, kako kuhanjsko posodo, ali kako orodje, ki ga Nemci niso pobrali.

Stari kraljevi grad, starodavna katedrala sv. Jana, vsečilišč in vladna poslopja so v razvalinah. Ulice je mogoče spoznati samo po okajenih zdovih, ki še stoje. Marsikdo pa ne more niti najti prostora, kjer je stala njegova hiša.

Središče Varšave je prekopen z zakopi, ki se križajo na vse strani. Tam so tudi veliki grobovi, kamor so Nemci zavzeli svoje žrtve.

Poročevalo "Pravde" poroča, da so si pred mestnjo Varšavo našla praznično oblike; vsepovod so včrtele poljske zastave in grbi ... Vsepovod po osvoboženih krajih Poljske priprejajo velike slavnosti. Po cerkvah opravljajo zahvalna opravila.

Prispevajte svoje delež v fond za boj proti otroški paralizi,

TREBA JE
DAROVALCEV
KRVI!

Plazma RDEČEGA KRIŽA reče življeno sto in sto ranjenih vojakov in mornarjev. — Toda potreben je še na tisoče darovalcev hrvi. Dajte pint krvi, da rešite življeno.

Kanadski Vestnik

Poročila iz raznih naselbin, kjer bivajo in delajo Slovenci

VESTI OSREDNJE VLADE V OTTAWA

Ottawa. — Vlada dominiča delo se že sedaj vrši dan in noč naznanja, da bodo polagoma odpravila razne omejitve glede izvozne kanadske trgovine, zlasti še v kolikor pride omejitev izvoza kemičnih izdelkov v potev.

Istočasno se tudi poroča, da bodo vlada povečala in preustrojila veliko tovarno v Verdunu, Quebec, znano pod imenom Defense Industries, Ltd., tako da bodo tamkaj že v prihodnjem mesecu pričeli z izdelovanjem nabojev v skupni množini 250,000,000 zabojev, katero streljivo je naročila vlada Združenih držav. Tozadeno vrnje domov.

ŽIVLJENJE V POKRAJINI UNGAVI, NA SEVERU POLOTOKA LABRADOR

Massey Williams, predsednik rudniških geologov severne Kanade, se je ravnokar vrnil iz velikanske pokrajine Ungave, na severozapadnem delu polotoka Labradorja. Svoje potovanje proti severu je nastopil iz naselbine Moosonee in potem je obiskal večje število postaj druži Hudson Bay na severu. Williams in njegovi tovariši so vzeli na sever dovolj potreščin, kajti znano je, da je mnogo prejšnjih potnikov radi pomanjkanja potreščin, čestokrat moralo umrati, ker so mislili, da bodo laikov živeli le od lova v onih divjih pokrajinah.

Za preprečenje pomladnih poplav v Manitobi

Vladi provincij Manitoba in Alberta se že sedaj pripravljata, da se ukrene vse potrebno, da se prepreči veliko škodo, katero napravijo vsako leto pomladne poplave zlasti v pokrajini ob Brandon Portage la Prairie in okolici Winnipega ter v vseh poliedelskih okrajih ob reki Assiniboine. Zemljišči že sedaj izvršujejo potrebne načrte za to delo, katero bodo obstalo po večini raznetero hrane na kakovost volne.

Mayor La Guardia se je mudil v Kanadi

Mayor našega mesta, Fiorello La Guardia, odpotoval je minule nedelje zvečer v Montreal, Kanada, da tamkaj prispevuje zborovanju skupnosti St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev poročilo s domačimi dekleti ali "Indijankami" zlasti dekleti, katero so bile vzgojene po evropskem načinu v šolah, katero so ustanovili priseljenci; naravno je tudi, da se oni priseljenci, ki so se bavili le z lovom, poženili tudi z domačimi dekleti. Vpoštovati je tudi treba dejstvo, da v 17. stoletju, oziroma v dobi, ko se je v Kanadi ustanovila "Nova Francija", v družabnem oziru ni bilo razlike med priseljenicem in kanadskimi domačini. Ta razlika je nastala šele kakih sto let kasneje, ko so priseljenci in njihove potomstvo ustanovili razne industrije ob bregovih reke St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev so redno privarjali domačine, naj jim pomagajo ustavoviti bogato in veselno kolonijo. Koliko domačinov se je na ta način za vedno pridružilo priseljencem, sicer ne bodo nikdar znano, toda vsekakdo je bilo njih število dokaj veliko. Mnogim priseljencem se je dozdevalo delo na farmah tudi pretežno in takoj se raje preživljali z lovom, katero delo je zlasti severno od reke St. Lawrence bolj dobitčansko, kakor pa poljedelstvo. Potomstvo teh priseljencev in domačinov, ki je že vedno tako, kakor je bilo tedaj življenje dandanačnji v severnih pokrajinah provincij Ontario in Quebec na isti način, kakov in prejšnjih stoletjih, dasiravno so se moralni prilagoditi drugačnim okoliščinam sedajnega veka.

Članstvo kanadskih unij postaja vedno večje

Ottawa. — Število članov članov delavskih unij v Kanadi redno in neprestano narašča, tako da je od pričetka sedanja vojne narašlo kar za 85 odstotkov. Tako namreč naznanja delavški oddelki osrednje vlade kanadskoga domačija v svojem triintridesetem letnem poročilu. Skupno število kanadskoga unijskega delave je narašlo koncem lanskoga leta na 664,533 članov.

MALO JE ZAKASNILA

Pričelo, pošiljam Canadian Postal Money Order za \$3.50 U. S. valute za polletno naročnino priljubljenega "Glas Naroda".

Malo je zakasnena pošiljanje ker smo imeli v Vancouver, Victoria in New Westminster 10-dnevni street car in bus strike in nisem mogla priti v mesto; je predaleč od mojega doma, da bi hodila pes "downtown" in nazaj.

"Glas Naroda" je postal zanimiv list in je edina zveza z našo staro domovino; vaši članki pričevanje vse v razpravljanju, katerih ti mogče dobiti v angleškem časopisu.

Cena je \$5.00

Naročite jo pri:

KNJIGARNI "GLASA NARODA"

216 W. 18th Street New York 11, N. Y.

Nov sistem za prodajo žganja v Kanadi

Victoria, B. C. — Odbor za kontrolo prodaje žganja v provincej British Columbia, je ravnokar izdelal povsem nov sistem za racijonovanje žganja, in naznana, da novi sistem deluje izborno. Vendar, ki želi dobiti dovoljenje za predpisane odmerke žganja, mora vložiti tozadeno lastno podpisano prošnjo, na kar mu odbor pošle dopisno in ga považi naj pride v urad po njegovo dovoljenje. Toda skoraj polovico teh dopisnic je pošta vrnila imenovanemu uradu z pripombo, da naslovenci pošta ni našla pod naslovom, katerega je dotični prisitelj navedel.

Za kanadsko ovčjerejo

Lethbridge, Alta. — Kanadska osrednja vlada bude v tukajnjem mestu že tekom leta ustanovila poseben laboratorij, česar naloge bude izvršiti vse kar je potrebno pri izdelovanju volne iz znamstvenega stališča, tako, da v nadalje ne bude več treba uvažati volno in volnene izdelke iz inozemstva. Tekom zadnjih par let je morala namreč Kanada izvoziti 70,000,000 funtov volne kajti doma se je predelalo le 20,000,000 funtov volne.

Povsem naravno je tudi, da se je mnogo prvotnih priseljencev poročilo s domačimi dekleti ali "Indijankami" zlasti dekleti, katero so bile vzgojene po evropskem načinu v šolah, katero so ustanovili priseljenci; naravno je tudi, da se oni priseljenci, ki so se bavili le z lovom, poženili tudi z domačimi dekleti. Vpoštovati je tudi treba dejstvo, da v 17. stoletju, oziroma v dobi, ko se je v Kanadi ustanovila "Nova Francija", v družabnem oziru ni bilo razlike med priseljenicem in kanadskimi domačini. Ta razlika je nastala šele kakih sto let kasneje, ko so priseljenci in njihove potomstvo ustanovili razne industrije ob bregovih reke St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev so redno privarjali domačine, naj jim pomagajo ustavoviti bogato in veselno kolonijo. Koliko domačinov se je na ta način za vedno pridružilo priseljencem, sicer ne bodo nikdar znano, toda vsekakdo je bilo njih število dokaj veliko. Mnogim priseljencem se je dozdevalo delo na farmah tudi pretežno in takoj se raje preživljali z lovom, katero delo je zlasti severno od reke St. Lawrence bolj dobitčansko, kakor pa poljedelstvo. Potomstvo teh priseljencev in domačinov, ki je že vedno tako, kakor je bilo tedaj življenje dandanačnji v severnih pokrajinah provincij Ontario in Quebec na isti način, kakov in prejšnjih stoletjih, dasiravno so se moralni prilagoditi drugačnim okoliščinam sedajnega veka.

Mayoral našega mesta, Fiorello La Guardia, odpotoval je minule nedelje zvečer v Montreal, Kanada, da tamkaj prispevuje zborovanju skupnosti St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev so redno privarjali domačine, naj jim pomagajo ustavoviti bogato in veselno kolonijo. Koliko domačinov se je na ta način za vedno pridružilo priseljencem, sicer ne bodo nikdar znano, toda vsekakdo je bilo njih število dokaj veliko. Mnogim priseljencem se je dozdevalo delo na farmah tudi pretežno in takoj se raje preživljali z lovom, katero delo je zlasti severno od reke St. Lawrence bolj dobitčansko, kakor pa poljedelstvo. Potomstvo teh priseljencev in domačinov, ki je že vedno tako, kakor je bilo tedaj življenje dandanačnji v severnih pokrajinah provincij Ontario in Quebec na isti način, kakov in prejšnjih stoletjih, dasiravno so se moralni prilagoditi drugačnim okoliščinam sedajnega veka.

Mayoral našega mesta, Fiorello La Guardia, odpotoval je minule nedelje zvečer v Montreal, Kanada, da tamkaj prispevuje zborovanju skupnosti St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev so redno privarjali domačine, naj jim pomagajo ustavoviti bogato in veselno kolonijo. Koliko domačinov se je na ta način za vedno pridružilo priseljencem, sicer ne bodo nikdar znano, toda vsekakdo je bilo njih število dokaj veliko. Mnogim priseljencem se je dozdevalo delo na farmah tudi pretežno in takoj se raje preživljali z lovom, katero delo je zlasti severno od reke St. Lawrence bolj dobitčansko, kakor pa poljedelstvo. Potomstvo teh priseljencev in domačinov, ki je že vedno tako, kakor je bilo tedaj življenje dandanačnji v severnih pokrajinah provincij Ontario in Quebec na isti način, kakov in prejšnjih stoletjih, dasiravno so se moralni prilagoditi drugačnim okoliščinam sedajnega veka.

Mayoral našega mesta, Fiorello La Guardia, odpotoval je minule nedelje zvečer v Montreal, Kanada, da tamkaj prispevuje zborovanju skupnosti St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev so redno privarjali domačine, naj jim pomagajo ustavoviti bogato in veselno kolonijo. Koliko domačinov se je na ta način za vedno pridružilo priseljencem, sicer ne bodo nikdar znano, toda vsekakdo je bilo njih število dokaj veliko. Mnogim priseljencem se je dozdevalo delo na farmah tudi pretežno in takoj se raje preživljali z lovom, katero delo je zlasti severno od reke St. Lawrence bolj dobitčansko, kakor pa poljedelstvo. Potomstvo teh priseljencev in domačinov, ki je že vedno tako, kakor je bilo tedaj življenje dandanačnji v severnih pokrajinah provincij Ontario in Quebec na isti način, kakov in prejšnjih stoletjih, dasiravno so se moralni prilagoditi drugačnim okoliščinam sedajnega veka.

Mayoral našega mesta, Fiorello La Guardia, odpotoval je minule nedelje zvečer v Montreal, Kanada, da tamkaj prispevuje zborovanju skupnosti St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev so redno privarjali domačine, naj jim pomagajo ustavoviti bogato in veselno kolonijo. Koliko domačinov se je na ta način za vedno pridružilo priseljencem, sicer ne bodo nikdar znano, toda vsekakdo je bilo njih število dokaj veliko. Mnogim priseljencem se je dozdevalo delo na farmah tudi pretežno in takoj se raje preživljali z lovom, katero delo je zlasti severno od reke St. Lawrence bolj dobitčansko, kakor pa poljedelstvo. Potomstvo teh priseljencev in domačinov, ki je že vedno tako, kakor je bilo tedaj življenje dandanačnji v severnih pokrajinah provincij Ontario in Quebec na isti način, kakov in prejšnjih stoletjih, dasiravno so se moralni prilagoditi drugačnim okoliščinam sedajnega veka.

Mayoral našega mesta, Fiorello La Guardia, odpotoval je minule nedelje zvečer v Montreal, Kanada, da tamkaj prispevuje zborovanju skupnosti St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev so redno privarjali domačine, naj jim pomagajo ustavoviti bogato in veselno kolonijo. Koliko domačinov se je na ta način za vedno pridružilo priseljencem, sicer ne bodo nikdar znano, toda vsekakdo je bilo njih število dokaj veliko. Mnogim priseljencem se je dozdevalo delo na farmah tudi pretežno in takoj se raje preživljali z lovom, katero delo je zlasti severno od reke St. Lawrence bolj dobitčansko, kakor pa poljedelstvo. Potomstvo teh priseljencev in domačinov, ki je že vedno tako, kakor je bilo tedaj življenje dandanačnji v severnih pokrajinah provincij Ontario in Quebec na isti način, kakov in prejšnjih stoletjih, dasiravno so se moralni prilagoditi drugačnim okoliščinam sedajnega veka.

Mayoral našega mesta, Fiorello La Guardia, odpotoval je minule nedelje zvečer v Montreal, Kanada, da tamkaj prispevuje zborovanju skupnosti St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev so redno privarjali domačine, naj jim pomagajo ustavoviti bogato in veselno kolonijo. Koliko domačinov se je na ta način za vedno pridružilo priseljencem, sicer ne bodo nikdar znano, toda vsekakdo je bilo njih število dokaj veliko. Mnogim priseljencem se je dozdevalo delo na farmah tudi pretežno in takoj se raje preživljali z lovom, katero delo je zlasti severno od reke St. Lawrence bolj dobitčansko, kakor pa poljedelstvo. Potomstvo teh priseljencev in domačinov, ki je že vedno tako, kakor je bilo tedaj življenje dandanačnji v severnih pokrajinah provincij Ontario in Quebec na isti način, kakov in prejšnjih stoletjih, dasiravno so se moralni prilagoditi drugačnim okoliščinam sedajnega veka.

Mayoral našega mesta, Fiorello La Guardia, odpotoval je minule nedelje zvečer v Montreal, Kanada, da tamkaj prispevuje zborovanju skupnosti St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev so redno privarjali domačine, naj jim pomagajo ustavoviti bogato in veselno kolonijo. Koliko domačinov se je na ta način za vedno pridružilo priseljencem, sicer ne bodo nikdar znano, toda vsekakdo je bilo njih število dokaj veliko. Mnogim priseljencem se je dozdevalo delo na farmah tudi pretežno in takoj se raje preživljali z lovom, katero delo je zlasti severno od reke St. Lawrence bolj dobitčansko, kakor pa poljedelstvo. Potomstvo teh priseljencev in domačinov, ki je že vedno tako, kakor je bilo tedaj življenje dandanačnji v severnih pokrajinah provincij Ontario in Quebec na isti način, kakov in prejšnjih stoletjih, dasiravno so se moralni prilagoditi drugačnim okoliščinam sedajnega veka.

Mayoral našega mesta, Fiorello La Guardia, odpotoval je minule nedelje zvečer v Montreal, Kanada, da tamkaj prispevuje zborovanju skupnosti St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev so redno privarjali domačine, naj jim pomagajo ustavoviti bogato in veselno kolonijo. Koliko domačinov se je na ta način za vedno pridružilo priseljencem, sicer ne bodo nikdar znano, toda vsekakdo je bilo njih število dokaj veliko. Mnogim priseljencem se je dozdevalo delo na farmah tudi pretežno in takoj se raje preživljali z lovom, katero delo je zlasti severno od reke St. Lawrence bolj dobitčansko, kakor pa poljedelstvo. Potomstvo teh priseljencev in domačinov, ki je že vedno tako, kakor je bilo tedaj življenje dandanačnji v severnih pokrajinah provincij Ontario in Quebec na isti način, kakov in prejšnjih stoletjih, dasiravno so se moralni prilagoditi drugačnim okoliščinam sedajnega veka.

Mayoral našega mesta, Fiorello La Guardia, odpotoval je minule nedelje zvečer v Montreal, Kanada, da tamkaj prispevuje zborovanju skupnosti St. Lawrence, oziroma, ki so zgradili prve mline in prve predilnice in pričeli tudi življeno rudo. Poroča med domačinkami in priseljencem so bile dokaj mnogostevilne; njihovo potomstvo je bilo ravno tako spoštovano, kakor ono belih priseljencev in priseljencev so redno privarjali domačine, naj jim pomagajo ustavoviti bogato in veselno kolonijo. Koliko domačinov se je na ta način za vedno pridružilo priseljencem, sicer ne bodo nikdar znano, toda vsekakdo je bilo njih število dokaj veliko. Mnogim priseljencem se je dozdevalo delo na farmah tudi pretežno in takoj se raje preživljali z lovom, katero delo je zlasti severno od reke St. Lawrence bolj dobitčans

Pisana Mati

Spisal: J. F. MALOGRAJSKI

(55)
Semterja se je začudil kdo proti Korenu:
"Kako moreš premašati to? Ali nimaš pesti? . . ."
Ali Koren je odgovoril:
"Jaz, da bi si mazal roke! . . . Bog me varuj, da bi
se tako izpozabil!"

"Pa jo pojdi vsaj tožit!"

"Ali se je kaj poboljšala, ker je bila zaprt?" Vrnila
bi se taka iz zapora, kakršna je šla notri, pa naj bi bila sto-
krat zaprt! Njej ne da žilica drugače. Naj vpije, dokler
hoče, se bo še naveličala! Mene taka ženska ne more raz-
zaliti. Saj je taka, kakor bi ne bila prav pri pameti. Dost
vredna ni bila nikoli in kar ji ni bilo slabega že prirojeno, je
zaplodila pa pijača v njej. Sicer pa vem, da je najhujša ka-
zen za njo to, ako molčim in se za vse njeni divjanje ne
zmemim prav nič. Eh, če bi se hotel jaz prepričati—to bi bilo
največje veselje za njo! To je ravno najhujše boli, ker mi ne
more do živega!"

Jernej pa je bil malo manj ravnodušen kot njegov go-
spodar.

"Ali bomo zmeraj to poslušali!" je godrnjal večkrat.
"Saj se je ni treba nikomur drugemu dotakniti. Prepustite
to meni!"

Nekoč je hotel celo kar na svojo roko storiti konec be-
sedovanju Mlakaričinem, ko je bila prišla zopet razgrajat
pred vrata. Skočil je k njej in namahnil. Toda Koren je po-
segel še ob prav času vmes. Potegnil je hlapca vstran ter ga
posvaril:

"Jernej, tega mi ne stori nikoli več, če hočeš, da osta-
neva prijetja!"

Jernej je ubogal, ali zato pa se je izkušal odškodovati
pri drugih prilikah. Kjerkoli je Mlakarico srečal, jo je zbo-
del s kako besedo in takoj se je počutil bolje, če je le videl,
da se jo spekle njegov besede. Nekoč jo je bil zalotil, ko se
je ravno vračala od Kljuke. Spomnil se je, kako ga je bila
obdolžila tativine in hotel si jo je privoščiti zopet enkrat
prav pošteno:

"No, kdo ti pa zdaj krade svinjino, ko mene ni pri vas?
Mislim, da je nobenemu ni treba! . . . Nosiš jo še ve-
čno sama tja, kakor si jo nosila tistikrat! . . . No, pa zdaj
ti ne zamerim, da je nosiš . . . Še vedno se nisi pokrepčala
od takrat, kar so te postili in pestili med širimi stenami . . .
Bleda si se vrnila in nič več ni tiste rdečice v tvojih licih.
Vidis, kaka pravica je to na svetu! . . . Meni, ki sem tat,
se nič ne zgodi, ti pa, takoj nedolžna golobica, kakor si, pa
si morala . . ."

Jernej ni imel časa izgovoriti, kajti Mlakarica je zarjo-
vela, zarjavela skoro z nečloveškim glasom in pobegnila.
Parkrat se je obrnila ter zaviltila pesti, a kaj je govorila,
Jernej ni razumel. Bil pa je zadovoljen, da si je ohladil zopet
malo svojo jezo. Ko je doma potem pravil, kaj se je zgordilo,
mu je gospodar iznova očital njegovo nelepo vedenje. Jer-
nej je tudi sam uvideval, da tako ravnanje ni baš krščansko,
pa si ni mogel pomagati. Marsikomu je odpustil, da bi bil
odpuščil Mlakarici, mu ni dalo sreč. Preveč zlobna se mu je
zdelo, da bi zaslužila odpuščanje. Sicer pa je mrzli bolj njene
napake nego njo samo.

Čas je potekal. Mlakarica pa se le ni mogla privaditi
novim razmeram. Ne samo, da se ji ni polegel srd do Ko-
renah, sovraštvo do njege ji je celo rastlo od dne do dne.
Vsak dan se je iznova rotila in zaklinjala, da se maščuje, a
kako, o tem se ni mogla priti na jasno . . .

Bilo je ob času žetve. Julijsko solnce se je že preeej na-
gibalo proti zatenu, a vročina le ni hotela pojednati. Ni enega
oblak ni bilo mogoče zazreti na modrem nebnu in niti naj-
manjša sapica ni vznemirjala listja po dreju. Soparilo je
neznosno in bilo je, kakor bi bil ves zrak pošel, kakor bi ga
bili použili žgoči solnčni žarki. Človeka je morilo in dušilo,
da je bil nesposaben za vsako delo. Ptiči so se skrivali po
sočeh in žalostno so čivkali. Kokoši so razbrskavale zemljo ter
počepade po razkopanih si jamah. Menda so si izkušala na ta
način ohladiti telo. Še celo pes in mačka, ki sicer tako cenita
solnčno toploto, sta se potikala po senčnatih kotih.

Bilo je tih, kakor ni tih nič o polnoči. Ljudje, ki jim ni
bilo treba delati na polju, tičali so po sobah, katerih okna
so bila zastraža z zavesami, da bi ne mogel prodirati notri
razgreti zrak. Toda prav ohladiti se tudi v hiši ni bilo mo-
goče. Neprehemboma je vstajal človeku pot po čelu, kakor bi
bil sedel v razbeljeni peči. Ali reveži šele ljudie, ki si niso
smeli privoščiti počitka, ki so bili izpostavljeni ves dan pe-
kočim solnčnim žarkom.

Mlakarica je ležala v svoji čumnati. Imela je še vedno
navado, da je legla po kosilu. In danes se ji kar ni ljubilo
vstrati. Najprej je spala, a zdaj je pseudarijala, kaj naj storiti.
Njene misli so se suškale vedno okoli ene in iste reči. Ah, po-
zirek hladne, opojne pijače—koliko bi bila dala zanj! Voda
je bila sparjena in vode itak nikdar ni čislala, pa naj bi jū
bil prinesel kdo bistre studenčnice! Ostir Kljuke je imel
dobro klet. Po zimi je bila topla, po leti mrzla. Tako koz-
are bladnega vina in nekoliko sumeče slatine vmes, ej, kako
bi se ji bilo prilegal to v tej grozni vočini! Že dolgo ni tako
koprnela po pijači kakor danes. Toda bili so slabci časi. De-
narja ni bilo in prodati je bilo težko kaj. Koren je zvedel
tako, če je dala kako stvarco vstran in ničesar ni bilo ta-
kega pri hiši, česar bi Koreu pogrešil ne bil, aki bi bila
prodala. Na upanje pa mi dal Kljuke prav nič več, odkar
ni bila več sama svoja gospodinja.

(Dalje prihodnjič.)

Kratka Zgodba

Jetnik v Kavkazu. Spisal Lev Tolstoj

(Nadaljevanje.)

Blizu gozda je bil. Mesec je že stal nad goro — jasna ko-
dan je noč. Listje na drevju je videti. Na razsvetljenih go-
rah je tih, kakor da je vse izumrlo; samo spodaj je slišati
žuborenje rečice.

Ne da bi srečal koga, je do-
 spel v hastu, si poiskal temen
prostrek in se usedel, da bi
si malec odpočil. Pojedel je
eno pogajo, našel kamen in pri-
čel zopet obdelovati ploh, a
zaman, si je razobil samo roke.

Vstal je in šel naprej po ste-
zi.

Eno verst je morda preho-
dil, ko so ga zapustile moči;
noge so ga bolele; napravil je
še nekaj korakov in se vstavlil.

Vlekel se bom naprej, si je mislil, dokler bom mogel. Če
se pa usedem, tedaj ne bom
mogel vstati več. Do trdnjave
seveda ne pridev; kakor pa
se zdani, se skrijem v hosti
— in na noč pojdem naprej.

Komaj mu je bila prišla ta
misel, glej na levi na hribu,
kaki dve desjetimi (okoli 220
aršinov) daleč, trije Tatarji na
konjih! Že so ga zagledali, ko
bliski drve proti njemu. Njemu
je bilo, kakor bi mu otrpelava-
lo sreč — vzdignil je roke, kri-
čal na vso moč: "Bratje, o-
svobodite me! Bratje!"

Naši so slišali klic — kazaki
so skočili na konje in dirja-
li sem.

A kazaki imajo daleč, Ta-
tarji so blizu. Žilin, z eno ro-
ko pri plohu, se je vlekel brez
sape kazakom naproti, ves iz
sebe . . . se je križal in vpil:

"Bratje! Bratje! Bratje!"

Kazakov je bilo kakih pet-
najst mož.

KANADSKI RODOLJUB

Kanadski novi senator, Te-
lesphore Damien Bouchard, ki
je imel radi vsebine svojega
prvega govora v senatskih
zbornicah v Ottawa, nekoliko
neprilik, je sedaj v raznih ča-
sopisih objavil nekoliko član-
kov, v katerih izjavlja, da bo
de njegova glavna naloga kot
zastopnik ljudstva, skrbeti za
to, da pride med prebival-
stvom Kanade do vsestranske
ga jedinstva.

Tekom lanskega leta je Bou-
chard ustanovil takozvani
"L'Institut Democratique Ca-
nadien", česar namen je kon-
čati delovanje separatistov v
Quebecu, kateri so naravno
potomeci francoskih priselje-
ncov, in ki še vedno govorijo
francosčino. Sedaj pa Bou-
chard nazanja, da bodo ustavnili
še en tak zavod, ki pa
bodo dvojezičen in bodo imel
svoje podružnice po vseh pro-
vincijah Kanade.

Bouchard je doma iz Quebe-
ca. Njegov oče je bil strojar
v St. Hyacinthe, ki je moral
istočasno tudi mayor mesta
Quebec. Star je 63 let.

Bouchard je imel vedno do-
bro srečo v svojih podjetjih in
sedaj ima dokaj denarja

mih otrok z \$9.00 tedenske
plače. Ko je bil Bouchard že
deček, moral je vsako jutro
pobirati po ulicah enjje in ko-
stisti, kajti velika rodbina je po-
trebovala vsak cent. Kasneje je
vstopil v St. Hyacinthe se-
meniče, in ko je dokončal
svojo izobrazbo v imenovanem
zavodu, postal je urednik ma-
lega teknika. Tedaj mu je bilo
21 let, in dobival je tedensko
plačo — po eden dolar. V St.
Hyacinthe so pa imeli tudi
svoj dnevnik, in tako so njega
pozvali v uredništvo dnevnika,
kjer je pričel delati kot
soudniki za tedensko plačo
\$4.00. Te plače pa nikdar ni
dobil, oziroma toliko časa, da
je poplačal vse svoje dolgovne.
Kasneje je to plačo dobivala
njegova hči, ki pa služi sedaj
pri kanadskih WACS.

Bouchard je imel vedno do-
bro srečo v svojih podjetjih in
sedaj ima dokaj denarja

za vsega, kar je vsebovalo.

POPOVILA in PREDELovanje

Stalno delo, dobra plača, prijetne
delavsko razmere.

Vprašajte: B. AXLER

82 BOWERY (Room 311) N. Y. C.

(17-19)

TRIESTE ALI TRST?

(Nadaljevanje z 2. str.)

tastičen koridor, v katerem bi
mali naseljeni izključno le Slo-
venec, naši udarni zaveznički.

V vsaki drugi deželi (razen
na Angleškem) bi se splačalo
izključen s Sredozemljem in Ita-
lijico. Njene misli so se spletile
v zavetju, ki je bil dala zanj! Voda
je bila sparjena in vode itak nikdar ni čislala, pa naj bi jū
bil prinesel kdo bistre studenčnice!

Ljudje, ki jim ni bilo težko kaj. Koren je zvedel
tako, če je dala kako stvarco vstran in ničesar ni bilo ta-
kega pri hiši, česar bi Koreu pogrešil ne bil, aki bi bila
prodala. Na upanje pa mi dal Kljuke prav nič več, odkar
ni bila več sama svoja gospodinja.

(Dalje prihodnjič.)

Blizu gozda je bil. Mesec je že stal nad goro — jasna ko-
dan je noč. Listje na drevju je videti. Na razsvetljenih go-
rah je tih, kakor da je vse izumrlo; samo spodaj je slišati
žuborenje rečice.

In zdaj so obdeli kazaki Ži-
lin, ga vpraševali: kdo da je
v odkod? Žilin je jokal in je
mogel samo ječlati: "Bratje!
Bratje!"

Prihajali so drugi vojaki, tu-
di oni so se drenjali okoli nje-
ga. Ta mu je dal kruha, oni ka-
se, tretji žganja, ta ga je po-
krit s svojim plaščem, ta mu
je zbil dol ploh.

Častniki so ga spoznali in ga
peljali v trdnjava. Vojaki so
se veselili, tovariši so se zbra-
li okoli njega.

Zbil je pripovedoval, kaj
da doživel, in zaključil:

"Tu sem torej potoval do-
mov, se oženil! Ne, ni bilo na-
menjeno."

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.